

CUVÂNT ÎNAINTE, CĂTRE VIITOR

Acest volum de lucrări ale celui de-al 3-lea Simpozion Internațional, cu tema generică: „Anul revoluționar 1989 și consecințele sale asupra istoriei europene și mondiale” și cu tema actuală: „Evoluții politice în Europa. 1989-2009”, organizat de către Institutul Revoluției Române din Decembrie 1989, la Timișoara, în perioada: 15-16 octombrie 2009, va rămâne, probabil, și ultimul din seria de volume respective, deoarece următoarea ediție a Simpozionului în cauză nu a mai putut avea loc, într-un context în care însăși existența Institutului organizator a devenit nesigură, iar funcționarea normală a acestei instituții este grav afectată de criza, și mai gravă, în care se zbate, în prezent, România. Această criză, care ne cangrenează țara, a fost provocată, în mod deliberat, de o categorie politico-partidică declasată și compromisă, mai ales de egoism, cinism și corupție, în care s-a cantonat ca într-o mlaștină, și din care nu dorește, dar nici nu mai poate ieși, în marea sa majoritate, mai ales la nivelul celor care aspiră să se transforme într-o **plutocrație mafiotă și permanentă a țării**, pe care intenționează s-o căpușeze, printr-o politică specific clientelară, până la epuizarea tuturor resurselor, de care încă mai dispune, pe de o parte, respectiv până la înfrângerea factorilor individuali și colectivi, de rezistență, care încă i se mai opun, pe de altă parte.

Putregaiul politico-partidic în cauză nu se limitează, așa cum mai cred unii și speră alții, în naivitatea lor, doar la reprezentanții actuali coaliții politico-partidice, care a acaparat conducerea politică a României, ci cuprinde, pe lângă întreaga categorie politico-partidică, guvernamentală, actuală, și acea categorie politico-partidică care, chiar dacă, în prezent, nu mai dispune de o reprezentare parlamentară, sau de o reprezentare guvernamentală, a dispus, în trecut, în perioada post-revoluționară, de o asemenea reprezentare, precum și pe unii dintre reprezentanții parlamentari ai acelor minorități etnice, din România, care, în funcție de mărimea etniei în cauză, au obținut dreptul de a avea câte un reprezentant parlamentar.

La descompunerea și degenerarea pluri-partidismului în România a contribuit, în mod determinant, și scăderea catastrofală a principalului liant societal: **conștiința statală**, în funcție de a cărei intensitate, **populația unei țări se manifestă ca o națiune, respectiv ca un popor, respectiv ca o „adunătură”**

multietnică, în care raportul dintre numărul de cetățeni, conștienți statal, susținători și apărători ai statului în cauză, și numărul de indivizi, inconștienți statal și nesusținători sau chiar adversari (mancurți, iredentiști și chiar șovini, față de etnia majoritară) ai statului respectiv, pe de o parte, respectiv raportul dintre gradul de implicare societală a acestor două categorii populaționale, pe de altă parte, devine determinant în menținerea și eventual în revigorarea statului, sau, dimpotrivă, în anarhizarea (dizolvarea) și eventual chiar dezintegrarea aceluia stat.

Având în vedere contextul menționat anterior, dar, din nenorocire, și altele, cu consecințe la fel și poate chiar mai periculoase (exemple: pericolul agresiunilor de tip religios, masonic, mafiot și, mai ales, extra-planetar), față de care încă se mai manifestă (inclusiv din partea analiștilor sociali) anumite rezerve (neîncredere, temeri, ocultări și chiar conspirații), consider că, **forțată de astfel de împrejurări, însăși cercetarea istorică va cunoaște, în viitorul apropiat, schimbări fundamentale, de ordin strategic și metodologic.**

O nouă generație de istorici se va forma și se va impune, tocmai prin spargerea gheții opreliștilor și „tabu”-urilor menționate anterior, respectiv prin efectuarea cercetării și interpretării istorice ținând cont inclusiv de **importanța informațiilor care provin din domeniile respective** (încă puternic ocultate, în prezent), după cum mai consider că se va putea constata, ca urmare a unei asemenea abordări a cercetării (nu doar istorice, ci, în general, sociale), că **pericolele evidențiate anterior constituie totodată și principalele cauze care s-au situat inclusiv la baza provocării actualei crize sociale, deosebit de gravă, nu doar la nivelul României și al Europei, ci și la nivelul mondial, al întregii Omeniri**, ca ființă colectivă populațională, de nivel maxim, în cadrul Lumii Planetare Fizice, în care suntem integrați existențial.

Tot în contextul celor enunțate anterior, dar corelat și cu perspectiva desființării Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989, din nenorocire, nu doar posibilă, ci și probabilă, în viitorul apropiat, am considerat necesar și util să introduc, la sfârșit, în conținutul acestui volum (motiv de fapt că, datorită unor condiții neprielnice, volumul va apărea abia după 2 ani de la desfășurarea Simpozionului, ale cărui lucrări le conține) și două anexe consistente, al căror conținut l-am apreciat ca relevant pentru tematica generică a Simpozionului, în prezentul apariției volumului, cât și în viitorul care se prefigurează pentru vectorii sociali (individuali, respectiv colectivi) implicați, în mod determinant, în „bătălia” pentru susținerea viitorului dorit, atât prin prisma necesității apărării și ducerii la îndeplinire a aspirațiilor și idealurilor

transformărilor societale care s-au născut în cursul anului revoluționar 1989 (al căror partizan sunt și rămân, alături de generația de combatanți autentici, care a înfăptuit Revoluția Română din decembrie 1989), cât și pentru combaterea acelui viitor, cunoscut sub denumirea generică de: „**noua ordine mondială**”, care a invadat deja trecutul și prezentul generației pe care o reprezintă, viitor pe care îl definesc (în calitate de inițiat și specialist în Ezoterism) a fi de tip: **bestial**, comparativ cu viitorul pe care generația în cauză îl dorește și-l merită, pe care îl definesc a fi de tip: **uman**.

Timișoara
18 septembrie 2011

Lorin Ioan Fortuna
Coordonator al editării volumului